

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ZÁŘÍ 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 9

Citát inspirující:

Těžko říct, jestli podstatná část literatury je předstíráním toho, co není, nebo zastíráním toho, co je. Ondřej Hník

MÁ KLÁVESNICE

Má klávesnice, k psaní sonetů
mne nutí poslušnost a autority!
Nestrádám bez svázaných námětů
i když jsou prvkem heredity.

Píši vám sonet tragický,
Alt-T, netisknu magický
obrázek Madony
na obal patrony.

A střelný prach mi namíchá
i s kulí, která pospíchá
cíl konečný!

Má klávesnice, na povel:
Exit! ješitnou pýchu střel
A povyk bezděčný!

Václav TESLÍK

KOBRA , NOVÝ ŠKOLNÍ ROK A PŘEDSEVZETÍ

1.září začíná školní rok a je to zároveň i vlastně další „Nový rok“ – datum, kdy si žáci, studenti, jejich rodiče či učitelé dávají předsevzetí. Tak jsem se i já zamyslel, co bych měl udělat pro to, aby Kobra byla zajímavější, lepší, přínosnější. V poslední době se mně zdá, že ohlasy na ní přicházejí spíše od známých a čtenářů mimo okruh členů LiSu, dalo by se říct, že je zde i zájem více se zviditelnit na stránkách Kobry, a tak jsem se rozhodl zavést novou rubriku **OTÁZKA PRO ...** Zde bych chtěl dát příležitost právě různým autorům (ale i LiSákům) vyjádřit se k nejrůznějším kulturním, literárním, ale třeba i společenským problémům. Doufám, že tato nová anketní otázka se setká se zájmem. Přiznám se, že mně na ní přivedla Zora Šimůnková, svojí brožurkou na Literární Vysočině, kde položila autorům otázku CO ČEKÁM OD VLASTNÍ LITERÁRNÍ TVORBY? A je trochu symbolické, že jsem na úvod položil i v dnešní Kobře tuto otázku já právě Zoře Šimůnkové.

Druhé novum chystané v Kobře od září je rubrika **PŘEDSTAVUJEME VÁM ...** Zatím potichu se mluví o tom, že by se příští květen mělo v Jičíně uskutečnit druhé Jičínské poetické jaro, na které bychom chtěli pozvat opět zástupce literárních spolků a klubů z celé republiky a ze Slovenska, se kterými spolupracujeme nebo udržujeme úzké kontakty. Proto budu v následujících Kobrách představovat jednotlivá sdružení, jejich představitele, event. kontakty na ně, abychom v květnu věděli, kdo je kdo. Doufám, že to přispěje k ještě lepšímu poznání, odbourání řady bariér a snad třeba i k poznání nových spolků a klubů.

No a třetí novinkou bude rubrika **ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ...**, kde bych chtěl upozornit na zajímavé odkazy, kontakty a publikační možnosti. Možná trochu omezím uveřejňování kontaktů na soutěže v tištěné podobě, protože si myslím, že už opravdu většina z nás má možnost vstupu na internet, tudíž je uveřejňování celých propozic tak trochu nošením dříví do lesa, ale u soutěží s delší tradicí budu i nadále uveřejňovat co možná nejvíc informací.

Pochopitelně bych chtěl zachovat rozsah stávajících rubrik jako např. **ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...** či **VÍTE, ŽE ...** (ta je mimochodem kladně hodnocena právě autory mimo LiS, neboť se zde dovídají informace o dalších členech). A zde bych prosil LiSáky, aby skutečně posílali informace o svých aktivitách, nemůžu vědět všechno a chtěl bych, aby informace o našich aktivitách byly, pokud možno, úplné.

Tak to jsou moje „Novoroční“ předsevzetí. Doufám, že mi s nimi pomůžete, aby „Kobra byla dost dobrá!“

Václav

VÍTE, ŽE ...

- koncem srpna vydal Václav Franc svoji povídkovou knihu Atentát na senátora Murdycha. Většina z pěti uveřejněných povídek byla oceněna na nejrůznějších literárních soutěžích. Název kniha získala podle ústřední povídky. Obálku navrhl Pavel Hons a kniha vyšla ve spolupráci s pražskou firmou Printia.

- v časopise Místní kultura (9/2006) uveřejnil Bohumír Procházka, kromě jiných článků (např. Na Jičínsku stojí obelisk) i článek Literatura v Chotěboři, kde se vrací k festivalu Literární Vysočina a připomíná zde i vystoupení jičínského LiSu.

- v příloze plzeňského PLŽe v Listech ASON – KLUBU č.9/2006 je v příspěvku Ireny Velichové zmínka o vystoupení jičínských autorů na Literární Vysočině. Potěšitelná je pasáž, kterou si dovoluji odcitovat : *„Začal LIS, klasicky dobře položená laťka – o publikování členů, Jičínském poetickém jaru a spřátelených klubech a jejich akcích a navrch ukázka tvorby.“*

- na Polabském knižním veletrhu v Lysé nad Labem vystoupili v sobotu 9.zář 2006 zástupci Sdružení rodáků a přátel Řehče (Václav Franc a Pavel Hons) s programem složeným z úspěšných scének z posledních ročníků Řehečské slepice. Václav

ČAJ č. 13 - S HOSTEM JAROSLAVEM SCHNERCHEM

Říká se, že „třináctka“ je nešťastná, ale znám lidi, kteří ji považují za šťastnou. Doufám, že třinácté číslo ČAJe bude příjemné, že přinese nejen trochu poezie babího léta. Shodou náhod je tentokrát v ČAJi vylouhována čtveřice autorů – mužů. Váženým hostem je potom pražský básník, člen Obce spisovatelů, Jaroslav Schnerch se svojí poezií ze sbírky Devátá výstraha.

Září je také prvním podzimním měsícem, a tak je namístě Podzimní rozjímání Bohumíra Procházky. Příspěvky nejsou pohádkové, ačkoliv máme opět festival Jičín – město pohádky, mám na mysli především vlastní povídku Kdo život nedal, kde dojde k jedenácti vraždám (z právě vydané knihy Atentát na senátora Murdycha). A aby dnešní ČAJ nebyl tak hororový, přidávám humornou povídku Josefa Jindry Reklama a na závěr i celý písňový text O tý ševcovský vojně podle motivu pohádky Václava Čtvrťka, když už máme ten festival.

Tak dobré „ČAJOVÉ“ počtení!

Václav

Program Martinskej poetickej jesene

15. 9. 2006

- prezentácia účastníkov podľa príchodu
- ubytovanie účastníkov v hoteli alebo na internáte bunkového typu (ubytovanie hradí Turčianska knižnica)
- o tretej – slávnostné literárne popoludnie v Biblickej škole v Martine, na ktorom literárne kluby predstavia svoju činnosť a tvorbu pred martinskou verejnosťou; v programe účinkuje hudobné komorné zoskupenie MISSIO
- posedenie a občerstvenie v Turčianskej knižnici

16. 9. 2006

- návšteva obce Turčianska Štiavnička – rodný dom Jána Kostru (o živote a diele J. Kostru rozpráva Peter Mišák, PhD.), kaštieľ, arborétum, rybníky
- literárna dielňa (vedie Dr. Pavel Urban)
- prezentácia básnických zbierok Pavla Urbana a Miloša Ondruška
- slávnostná večera v Martine (občerstvenie v Turčianskej Štiavničke zabezpečí Turčianska knižnica, večeru v Martine si hradia účastníci sami)

17. 9. 2006

- individuálny program podľa dohody a záujmu

Naša adresa: Turčianska knižnica, Divadelná 3, 03601 Martin, Taťana Sivová. Alebo mail: tatana@zoznam.sk alebo kniznica@tkmartin.sk

OTÁZKA PRO ... Zoru Šimůnkovou

CO ČEKÁŠ OD VLASTNÍ LITERÁRNÍ TVORBY ?

Zora Šimůnková: Pochopitelně vím, že existují důležitější věci, než zda se mi podaří napsat dobrou povídku. Ale když se vede, zdá se mi, že jedu na tygrovi. A to je pocit k nezaplacení. Na ten čekám pořád znovu!

Barvy a vůně jihofrancouzské Provence aneb jak je viděla a vnímala jedna paní učitelka z Jičína...

Obrázky a fotografie fialových a modrých levandulových polí nemusíte hledat, neboť je spatříte hned při vstupu do kterékoli ulice turisticky navštěvovaných míst. Bohužel v srpnu byla levandule již odkvetlá. Ta pravá k výrobě různých parfémů, olejů, mastí, esencí, voňavých sáčků, svíček apod. roste ve výškách 800 až 2000 metrů nad mořem a musí mít na hlavním stvolu jen jeden květ. To jsme se dozvěděli v muzeu a butiku levandule v Sault. Někteří Češi neodolali koupí všeléčivého oleje, zejména když jsme byli navoněni prodavačkou při vstupu. Ceny byly v přepočtu na koruny vysoké, a tak jsme se mnozí spokojili sběrem odkvetlých stonků z hromady sklizené levandule u muzea. Co na tom, že se květy cestou do vlasti rozdrobily. Trochu té levandulové vůně v sáčku jsme si přece jen domů dovezli.

Další typický produkt, který si český turista veze z jihu jsou vína. Byli jsme na ochutnávkách ve dvou sklepech, kde nám zachutnala hlavně místní růžová vína. Ale ani bílé či červené odrůdy nebyly vůbec špatné.

A k tomu vínu chutnají i sýry, které mají své výrazné chutě a barvy.

Vzpomínám na Camarque v deltě řeky Rhony, kde jsme zírali na vzlety růžových plameňáků, na polodivoké bílé koně a černé býky podél příjezdových cest. Do paměti se vryly i barvy okrových lomů u městečka Roussillon. Něčím připomínají naše Prachovské skály, mají však bizarní tvary a vyjdete z nich pěkně dočervena zmazaní. Jiná skalní městečka působí mdlým, šedým dojmem, vždyť jsou postavena z místního kamene. Jednoduchá architektura lidských sídel v Provence nás překvapovala. U nás se honíme za barevnými moderními vilami ve stylu podnikatelského baroku. Tam jen udržují staré budovy. Pravda, mnohé římské památky by zasluhovaly větší péči.

Barvami hýřily i květinové variace na kruhových objezdech. Tráva na nich či trávníčků v centrech vydrží zelená jen při pravidelném zalévání, jinak byla zežloutlá. Žlutou se chlubil i pár ještě neodkvetlých slunečnicových lánů. Olivové háje se vyznačovaly stříbřitou barvou svých korun.

Oči přecházely z barviček obrazů Paula Cezanna v katedrále obrazů v bývalém kamenném lomu u městečka Les Baux. Letos je Cezannovo výročí 100 let od smrti, a tak někdo vymyslel promítat jeho obrazy na vysoké stěny skalního lomu. To vše doprovázené hudbou při procházení se nebo stání před virtuálními plátny se stává nezapomenutelným zážitkem. Hodně se mi líbily i obrazy Gogha v Arles.

Možná zlatým hřebem mého barevného rozjímání bylo moře a skály a zálivy v Cassis. Pozorovala jsem to všechno z výletní lodi. A moře se

mi předvádělo ve všech svých odstínech, zejména v azuru, modři i černi. V některých calangues / zátokách/ jsme viděli tisíce hnědých medúz, se kterými by nebylo radno se setkat. Bílá mořská pěna v příbojových vlnách vařila písek a vytvářela šedou neprůchodnou stěnu. Zaplavat se dostali jen ti nejodvážnější. Já jsem si na pláži sbírala mušle a oblázky nejrůznějších překvapivých barev. Úplně jiné, ploché vápencové kamínky jsem si sebrala z nejvyšší hory té oblasti, Mont Ventoux, která je o 300 metrů vyšší než Sněžka. Na jejích svazích však byla i žlutavá pole kamenných sutí, která na fotografiích připomínala písek na poušti, protože vegetace ve výšce 1910 metrů byla minimální. Bělavý kamínek mám i ze soutěsky Verdon, vzdálené 180 km od Avignonu.

Bílá, červená a modrá jsou i barvy francouzské vlajky. Proč, to netuším, možná to navrhl někdo od bílých skal a koní, červených lomů a skal a vína či od modrého moře a levandule.

A s barvami se mi pojí i další vůně. Tu svou má samozřejmě moře a pak ryby na tržišti. Svůj zatuchlý pach mají jako u nás kostely a chrámy. Na dálku poznáte stáj s koňmi pro turisty – bohužel jsme nestihli se na nich svézt po krajině. Svůj typický pach mají i pokojíky hotelu Formule 1, kde jsme sedm nocí spali – nedaleko Avignonu. Svou voňavou sílu projevíly i sýry, které jsme si vezli z jednoho supermarketu a které kupodivu přežily cestu do vlasti v klimatizované Karose. I ta měla své měnící se vůně – tu po řízcích, kávě, paštikách, naftě nebo sprayích. Ty horší pachy se brzy zapomenou a zůstane jen vzpomínka na zemi, kterou nelze zmapovat při jedné cestě. Určitě se tam vrátím. Co když tam jsou barvy a vůně, které ještě neznám?

Své bezprostřední dojmy z desetidenního srpnového putování do Provence vám tímto podala

Eva Jebavá, věrná duše spolku LIS v Jičíně. Srpen 2006

ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ...

V dnešním pohledu na web bych si dovolil upozornit na stránky pana Radima Pavlíka v internetovém projektu Subjektivník. Pokud si nastavíte na svém prohlížeči

<http://subjektivnik.blogspot.com/>

najdete zajímavé stránky plné prózy a poezie, kde je možné i autorsky spolupracovat na projektu, který má perspektivy stát se literárně-publicistickým projektem na dobré úrovni. Stojíte-li o publikování své básně či prózy, ozvěte se panu vydavateli Pavlíkovi.

Václav

PŘEDSTAVUJEME VÁM ... POPRVÉ

V dnešním prvním dílu představování klubů a spolků, dám přednost těm, kteří organizátorům, kteří byli mezi prvními, se kterými jsme navázali kontakty, takže vás pozvu do Mělníka a Broumova.

LITERÁRNÍ KLUB PEGAS MĚLNÍK

Mělnický Pegas má v rodném listě zapsáno datum 1987 a patří k vůbec nejstarším současným literárním sdružením. Původně jej založilo sedm mělnických příznivců poezie. Nejprve se prezentovali ještě ve svazáckém měsíčníku Informátor a již brzy začali vydávat sborníčky Setkání s Pegasem (1987), Nekonečná něha (1988) či Zrcadlení (1989). Znamé jsou i pozdější sborníčky Křídla či Doteky a především představování jednotlivých autorů v Profilech. Klub vydal celou řadu dalších sborníků (např. Mělník veršem i obrazem, Ztráty a naděje, Člověk mezi lidmi, atp.).

Duší celého spolku je Zdenka Líbalová, mělnická básnířka a autorka celé řady sbírek, spolu se svojí maminkou (taky Zdenkou) je hlavní organizátorkou literární soutěže Mělnický Pegas. S její tvorbou jste se měli možnost seznámit v našem ČAJi, kde byla představena jako host. Mezi další známé autory a autorky Pegasu patří pražský básník Jaroslav Schnerch (viz ČAJ č.13), Jindra Lírová (autorka úspěšná nejen na Řehečské slepici), Jarmila Týnková (také představena v ČAJi), básnířka a ilustrátorka Aida Legnerová, Pavel Kukal, Vlasta Bakalová, Josef Kubias a řada dalších autorů (omlouvám se všem, na které jsem zapomněl).

Zajímavostí klubu je, že členem jsou i autoři ze vzdálenějších míst. Klub je organizován jako občanské sdružení, má svoji pevnou strukturu, členové se scházejí obvykle jednou za měsíc kromě prázdnin, jsou velmi aktivní, pořádají autorská čtení a úspěšně se účastní literárních soutěží.

Nejvýznamnějším počinem sdružení a zároveň místem, kde vznikly moje kontakty s Pegasem, je celostátní literární soutěž Mělnický Pegas, která vrcholí závěrečným vyhlášením koncem října. Letos se bude konat 14.října vyhlášení již 12 ročníku. A je to opravdu vždycky velký svátek ve městě na soutoku Labe a Vltavy, sjíždí se sem mnoho básnířek a básníků, aby opět po roce podiskutovali o literatuře. Zajímavá je zde i tradiční burza knížek, stále nové nápady při vyhledávání výsledků a možnost prezentace i dalších klubů.

Sdružení, pokud vím, nemá zatím vlastní internetové stránky. Kontakt je možný na adresu : Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800/5, 276 01 Mělník.

VOLNÉ SESKUPENÍ BROUMOVSKÝCH AUTORŮ

Jestliže mělnická skupina má svoji pevnou strukturu, tak, jak už sám úvodní titulek napovídá, u broumovských autorů je tomu přesně naopak. Jedná se o seskupení autorů a autorek, kteří k sobě mají blízko, ale v podstatě se setkávají hlavně kolem Dní poezie, které se v Broumově konají od roku 2000 na přelomu září a října (letos 29.září – 1.října).

Organizátorkou a hlavní duší veškerých aktivit je především básnička Věra Kopecká, autorka celé řady sbírek (např. Kolumbus v Posázaví, Za oponou noc, Převržená hnízda, Kámen a světlo). Získala řadu ocenění na literárních soutěžích. Je zároveň překladatelkou polské poezie a organizátorkou spolupráce s polskými autory z nedaleké Nové Rudy (hlavní organizátor Krzysztof Karwowski).

Další spolupodílející se na aktivitách této skupiny je Eva Kučerová, autorka např. sbírek Oblázky cestou posbírané, Proměny. Zaměřuje se i na spolupráci s dětskými tvůrci a pro žáky broumovských škol pořádá literární soutěž, vydala sbírku poetických dětských kvízů Hádej, hádej jméno mé.

Třetí oporou je knihovník Městské knihovny v Broumově Miloš Hromádka, který vydal sbírky Bolesti z odcházení a Srdce na kře.

Všichni tři pořádají řadu autorských čtení a s polskými autory z Nové Rudy tvoří básnickou skupinu Básníci 97. Kromě této trojice lze do volného seskupení broumovských autorů započítat i další (Naďa Křížová, Dietmar Langer, Jana Jansová, Milan Jirout atd.).

S tvorbou broumovských autorů jsme se mohli seznámit na jednom večeru v jičínské knihovně v březnu 2003, kam bohužel ze zdravotních důvodů nedorazili, takže jsme jejich tvorbu četli sami.

Potěšitelné je, že z podzimních setkání v Broumově pravidelně vycházejí sborníky. Příjemné je i poznávání tohoto zajímavého koutu naší vlasti. Pro zájemce o broumovskou literaturu mohu doporučit knihu Jana Meiera z místní knihovny Broumovsko & literatura (odkud jsem některé údaje čerpal).

Dnům poezie jsou věnovány i vlastní internetové stránky <http://www.volny.cz/dny.poezie.broumov/>, kde najdete i kontakty na Věru Kopeckou.

Moje spolupráce s broumovskými začala na Mělnickém Pegasu, kde byla Věra Kopecká oceněna, zde jsem získal kontakt na poetické dny v Broumově. Dalším spolupracujícím byl dříve i Pavel Zeman, také učitel jako Věra Kopecká. V loňském roce se Dnů poezie v Broumově zúčastnili (kromě mne) Monika Eberlová a Martin Žantovský.

Václav

ALMANACH 2006 LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ŠRÁMKOVA SOBOTKA

Již potřetí se podařilo vydat organizátorům Šrámkovy Sobotky sborník vítězných prací, za což je chválím. Trochu zarážející je skutečnost, že právě v jubilejním 50. ročníku soutěže přišlo podstatně méně příspěvků než v minulých letech. Že by klesal zájem mladých o literaturu? Nebo je odradili něčím pořadatelé seminářů? Nevím, ale musím konstatovat, že na kvalitě sborníku se to příliš neprojevilo. Právě naopak.

V poezii soutěžilo 29 autorů a autorek, ve sborníku je obsažena tvorba pětice oceněných. A musím říci, ANO, porota vybrala skutečně zajímavé práce, některá jména si pamatuji z minulých ročníků či jiných akcí. Lze diskutovat o pořadí, já bych třeba upřednostnil poezii Pavly Pazderníkové (Paflapé) či Ondřeje Hníka, ale ... zase na druhou stranu mě zaujala báseň Moniky Petřové Cikánce z Ebonitu. Pro mne méně srozumitelné jsou jakési „počítačové“ básně Marie Zelbové (např. Zahájení tisku, I v případě atp.), ale zase její aktuální báseň Vážený pane Nováku, stojí určitě za přečtení. Zajímavá je i báseň Martiny Chládkové, mimochodem asi moje nejbližší krevní skupina, Nadrobraní. Celkově lze říci, že u každého z oceněných jsem našel to svoje „orechové“, i když pochopitelně ne vše mě oslovilo.

Jestliže mě poezie zaujala, tak próza mě dostala. Sice jen 18 autorů, ale prakticky vše stojí za přečtení. Trochu bych polemizoval s porotou a dal 1.cenu Ondřeji Hníkovi za úryvek z románu Kroky a slova, dokonce mě zaujal natolik, že jsem si z něj vypsals některá souvětí a jestli jste četli pozorně první stránku, tak z Hníkova díla je i dnešní inspirující citace : *„Těžko říct, jestli podstatná část literatury je předstíráním toho, co není, nebo zastíráním toho, co je.“* Jeho dílo, pokud vyjde, bych si rád přečetl celé.

Ani vítěz Jakub Yellen – Vaňáček se svými deníkovými zápisy není autor bez talentu a pokud bude psát dál, může být před ním velká budoucnost. Zaujal mě jeho pozorovací talent a schopnost zkratky při práci s textem.

Další dvě autorky si ocenění také právem zaslouží. Jana Jirásková je z mého pohledu známější a její próze Šťastný a veselý nechybí humor, nadhled i pointa. Je to život odpozorovaný a dobře popsán, pěkně se to čte. Iva Růžičková dokáže zase psát o zcela banálních věcech, vidět je z různých úhlů a dotvářet, domýšlet jednotlivé souvislosti.

Všem oceněným autorům a autorkám přeji, aby jedním úspěchem teprve vše začínalo, aby našli nakladatele pro svoje díla, měli hodně trpělivosti a především hodně spokojených čtenářů.

Zbývá třetí kategorie s jedinou účastnicí (Ilona Pluhařová z Jičína a práce Rodina Kraftova v Jičíně), o které je v závěru pouze zmínka. Škoda, že o literární historii je dnes tak malý zájem.

Pořadatelé vydrzte ve vydávání sborníků, neboť to tady po vás jednou zůstane. A v čem by se šťourali historikové a badatelé, když by neměli možnost konfrontace. Nakonec bude zajímavé zjištění, že jistý autor třeba A.Z. pozdější nositel Nobelovy ceny, byl poprvé oceněn právě v Sobotce!

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

14 OSTRÝCH – SLOVENSKÁ ČÍTANKA Gutenbergova čítanka současné slovenské prózy

Je symbolické, že před Martinskou poetickou jesení, jsem si vybral do pravidelné rubriky knihu vydanou nakladatelstvím Gutenberg v roce 2005 – čítanku současné slovenské prózy. Přiznám se, že i moje povědomost o současné tvorbě našich východních přátel je limitovaná především na tvorbu členů Mádokýše. Ale četl jsem na konci minulého roku knihu Dany Kapitáňové *Kniha o cintoríně* (česky v roce 2004 *Kniha o hřbitově*), kde autorka vystupuje pod jménem vypravěče Samko Tále.

Nevím, jestli sestavovatelé tohoto výběru nezapomněli na nějakou výraznou osobnost, ale myslím si, že průřez slovenskou tvorbou je dostatečně reprezentativní. Předně se jedná o autory narozené převážně v 60. a v první polovině 70. let (několik výjimek z 50.let) 20. století. Nejedná se o typ výboru, kde je například mezi současnou českou poezie řazen Jaroslav Seifert apod. Tady je skutečně současná tvorba, na které se podepisuje i nové životní prostředí, politické změny a realita přelomu 20. a 21. století. V souboru je zastoupeno 11 mužů a 3 ženy a právě ženská tvorba mě oslovila nejvíce.

Osobně nejsilnější mně připadá povídka Daniely Kapitáňové (ročník 1956) z Komárna, která v povídce 1920 – 1996 vypráví životní osud Ludvíka Kaputa, který se zamiluje do Judity Mazanové. Ona však dává přednost jinému a zhrzený nápadník se při ohláškách přežehná levou rukou. Tím se mu splní jeho přání, aby Judita byla jenom jeho. Mladý ženich skutečně krátce po svatbě tragicky umírá a Ludvík Kaput prožije zbytek života v osudových výčitkách.

Zaujala mě i další autorka Jana Juráňová (nar. 1957) ve své povídce *Malá noční příhoda*. Zajímavý je úryvek z románu *Rivers of Babylon* od enfant terrible a zakladatele svérázného plebejského realismu Petera Pišťánka (nar. 1960), který líčí cestu mladého Rácza, jdoucího hledat práci a štěstí do města, kde potkává starého kotelníka Donátha.

Mezi čtrnáctkou autorů je i již dnes nežijící Václav Pankovčín (1968 – 1999) s povídkou Dnes se ti nezdám, ve které líčí osudy prodavače pojízdné prodejny smíšeného zboží Andyho Boršovského.

Za přečtení stojí určitě i povídka Hrob od autora Bally (nar. 1967) žijícího v Nových Zámčích. Nejmladším autorem zastoupeným ve výboru je prý zázračné dítě Michal Hvorecký (nar. 1976), a to povídkou Zvěstování. Tento autor vydal svoji knihu povídek Silný pocit čistoty již ve svých 22. letech v roce 1998! Tato kniha vyšla dokonce i v polském překladu.

Zajímavá je i povídka Fotografie od Pavla Rankova (nar. 1964), líčící den po dni osud vězně a jeho vztahu k fotografii. Další autor, Dušan Tarangel (nar. 1961) má v úvodním medailónku napsáno, že připravil antologii současných erotických povídek slovenských autorů Sex po slovensky (vyšlo v roce 2004). Potom se nedivím jeho povídce Kurz, kde líčí netradiční kurzy sexuality. Povídce nechybí vtip a nadsázka.

Vybral jsem si osmičku ze čtrnácti zastoupených, ale je to pouze můj osobní výběr. Nechci říct, že ostatní jsou horší, prostě mne zaujali spíše tito, třeba kdybych četl jiné ukázky, kdo ví ...

V každém případě je dobře, že kniha vyšla, že máme možnost konfrontace se slovenskou literaturou. Potěšitelné je, že pro zájemce o slovenskou literaturu je v závěru přehled Výběrová bibliografie knižních překladů (1993 - 2004), kde zájemci mohou najít další díla i autory překládané do češtiny. Najdou zde i Slovník slovenských spisovatelů, který vydalo nakladatelství Libri v roce 1999.

Závěrem bych řekl, že Slováci mají z čeho vybírat, rád bych si přečetl i některé knihy celé (např. román Rivers of Babylon třeba i v originále). A sám pro sebe jsem si položil otázku, kdo by v podobném výběru čtrnáctky autorů mohl reprezentovat českou literaturu na Slovensku.

Václav

NENECHTE SI UJÍT V ČESKÉ TELEVIZI

Zábavná literární revue 333, v níž putování moderátorů Jana Lukeše a Jana Schmida za knihami a literárními tvůrci vede tentokrát Českým rájem, je na programu České televize na druhém programu v sobotu 23.zář 2006 ve 21:30 hodin (repríza na stejném programu v neděli 24.zář v 9:55 hodin).

Podle programové nabídky navštívíme společně s průvodci Turnov, Malou Skálu, Jičín a Staré Hrady. Takže ... nenechte si ujít! Václav

Často jsem dotazován na to, kdo je Pavel Hons, který se podílí na grafickém zpracování našich tiskovin. Takže pro všechny tazatele jsem jej zachytil na Polabském knižním veletrhu v Lysé nad Labem. Mimochodem Pavel Hons (alias Jozef dŘevník Borovský) o prázdninách napsal svoji povídkovou knihu ze školního prostředí a snad neprozradím příliš, když zveřejním, že se čtenáři mají na co těšit.

Foto Václav Franc

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 7. Číslo 9. Zář 2006.

(10. září 2006)

www.kobra.zde.cz